

Z p r á v a o 1. konferenci psychologů socialistických zemí
v Postupimi ve dnech 13. - 18. března 1978.

Ve dnech 13.-18. března 1978 se konalo v Postupimi významné zasedání psychologů socialistických zemí, první společná konference. Zasedání se účastnilo 9 delegací ze socialistických zemí, a to ze Sovětského svazu, Bulharska, Kuby, Polska, Rumunska, Maďarska, Vietnamu, NDR a Československa. V delegaci bylo celkem asi 80 psychologů, kromě toho se účastnilo jednání dalších 90 psychologů NDR, celkem bylo asi 170 účastníků. Původně ohlášená delegace psychologů z Mongolské lidové republiky nepřijela. Československou delegaci vedl člen korespondent ČSAV Josef Linhart, DrSc, a jejími členy byli dále dr. Damián Kováč, DrSc (zástupce vedoucího delegace), prof. dr. Tomáš Pardel, DrSc, dr. Josef Daniel, DrSc, doc. dr. Ondřej Kondáš, CSc, doc. dr. Miloslav Kodým, CSc, doc. dr. Josef Khol, CSc, dr. Zdeněk Helus, CSc a doc. dr. Jaromír Janoušek, CSc. Doc. dr. Ján Hvozdík, CSc se pro nemoc nemohl zúčastnit.

Hlavním organizátorem za pořádající psychology NDR byl prof. dr. Adolf Kossakowski, ředitel Ústavu pro pedagogickou psychologii Akademie pedagogických věd NDR.

Jednání konference bylo velmi závažné a pokrývalo většinu klíčových problémů psychologické vědy a jejího dalšího rozvoje v socialistických zemích. Význam konference podtrhl v zahajovacím projevu zástupce ministra pro vysoké a odborné školy prof. dr. Gerhard Engel. Zdůraznil význam výměny zkušeností a dvoustranné i mnohostranné spolupráce psychologů socialistických zemí v

v rozmanitých oblastech společenského života. Zdůraznil význam výzkumu všestranného rozvoje osobnosti, psychické regulace činnosti, psychologické problémy efektivity pracovního a výchovně vzdělávacího procesu atd.

Vlastní jednání probíhalo jednak v plénu, jednak v osmi sym-
poziích.

V plenárním zasedání byly předneseny následující referáty:
B.F. Lomov v referátu "Cesty rozvoje psychologie", který byl zároveň úvodním referátem celého zasedání, podal obsažný komplexní obraz psychologické problematiky, zaměřený jednak na úlohu psychologie v životě socialistické společnosti, dále na hlavní úkoly rozvoje psychologické teorie, a posléze na problémy aplikace psychologických poznatků ve společenské praxi. Rozvoj teorie analyzoval na základě marxisticko-leninského systémového přístupu.
G.D. Pyrjov, vedoucí bulharské delegace přednesl referát "Psychologie - základní věda o člověku". Zaměřil se v něm zejména na metodologické a metodické přístupy.

A.V. Petrovskij (Sovětský svaz) přednesl závažný referát "Sociálně psychologické problémy kolektivu". Ukázal vnitřní souvislost s problematikou kolektivu a problematikou osobnosti a na základě své dřívější teorie stratometrického pohledu na kolektiv podal novou teorii činnostního zprostředkování mezilidských vztahů.

Představitelka kubánské psychologie De Sole předložila referát "Metodologické problémy výzkumu osobnosti". Zdůraznila význam koncepce motivační struktury a pojetí významu a smyslu

u prof. Leonťjeva pro problematiku utvářeni osobnosti. Sdělila zároveň zkušenosti s tzv. formujícím experimentem ve výzkumu mládeže.

F. Klix (NDR) uvedl obsažným referátem "Kognitivní psychologie a její světonázorové, metodické, teoretické a praktické závěry pro psychologii a blízké vědní obory", plenární diskusi u kulatého stolu. V referátu byl podán obraz současného stavu řešení problémů psychologie poznávacích procesů zejména na pracovišti prof. Kluxe, ale i na dalších pracovištích v socialistických zemích. V rozsáhlé diskusi vystoupili za naši delegaci člen kor. J. Linhart, DrSc a dr. D. Kováč, DrSc.

Vedoucí čs. delegace čl. kor. J. Linhart, DrSc, přednesl obsažný referát "Aktivita odrazu, činnost, učení", ve kterém podal komplexní obraz teoretických a metodologických problémů výzkumu těchto psychických procesů, prováděného pod jeho vedením v ČSSR. Zvláštní pozornost věnoval analýze činnosti a poznávacích procesů, jakož i rozboru učení v různých jeho formách.

T. Tomaszewski, vedoucí polské delegace přednesl referát na téma "Kognitivní procesy v regulaci činnosti". V rámci vztahů mezi skutečným, žádoucím a možným pólem systémového pohledu provedl podrobné shrnutí a zobecnění výzkumů, které se v této oblasti provádějí v Polské lidové republice.

A. Kossakowski (NDR) referoval na téma "O úloze orientační činnosti ve vývoji samostatného jednání osobnosti". Rozlišil jakožto elementy analýzy podněty k činnosti, orientaci, provedení

činnosti a kontrolu. Důsledně v referátu sledoval zřetel k procesuálnímu průběhu jednání.

L. Vojku (Rumunská socialistická republika) přednesl přehledný referát o činnosti rumunských psychologů, zejména o práci Ústavu pro pedagogiku a psychologii Rumunské akademie věd. Velkou pozornost věnoval otázkám výzkumu v terénu a aplikaci psychologie v průmyslové praxi.

Následoval druhý "kulatý stůl", který byl věnován otázkám využití psychologických poznatků ve společenské praxi. Diskuse byla zahájena vstupním slovem vedoucího sovětské delegace B.F. Lomova. V diskusi vystoupili za československou delegaci doc. dr. J. Khol, CSc, a dr. D. Kováč, DrSc. Kulatý stůl přispěl k vzájemné výměně zkušeností o aplikačních otázkách, které jsou ve všech socialistických zemích středem zájmu.

Dále byl přednesen referát delegace vietnamských psychologů. Referát prokázal, že psychologický výzkum i aplikace psychologie se ve Vietnamu rychle rozvíjí. Přibývá kvalifikovaných kádrů, vyškolených zejména v SSSR a NDR.

1. sympozium "Úrovně a komponenty psychické regulace činnosti a metody její analýzy" bylo řízeno K. A. Abulchanovou-Slavskou (SSSR) a W. Hackerem (NDR). V sympoziu bylo předneseno 19 referátů, které se týkaly následujících problémů: Hacker (NDR) referoval o významu interní reprezentace při psychické regulaci

činnosti, Ponomarjov (SSSR) o psychologii a tvořivé činnosti. Bartha (MLR) řešil otázku řečové regulace pracovní činnosti a Stannieder (NDR) úlohu sebedůvěry při regulaci činnosti. O problematice rizikového rozhodování referoval Koziellecki (PLR), o psychologické analýze činnosti projektanta Popescu (RSR). Experimentálními metodami se zabývala Maternová (NDR) a Krylov (SSSR). Na nutnost systémového přístupu při výzkumu stresu upozornil Daniel (ČSSR). Výsledky výzkumu zaměřeného na bezpečnost silniční dopravy byly předmětem referátu Boneva (BLR).

Druhá část referátů symposia se týkala vztahu osobnosti k činnosti - Abulchanova-Slavskaja (SSSR), pracovního zcviku (Ščadrikov, SSSR), kognitivních složek regulace (Rosenfeld, NDR) a psychické přípravy k práci (Ivanovová, BLR). O některých otázkách verifikace diagnostických metod v psychologii referoval Witzlack (NDR) a o úpravě pracovního prostředí Timpe (NDR).

V závěrečné části odezněl referát Trifonova (BLR) o příspěvku psychologie ke zvyšování produktivity práce, Kholá (ČSSR) o problematice řízení a Wendricha (NDR) o výzkumu osobnostních faktorů v souvislosti s organizací práce. V diskusi se věnovala pozornost hlavně otázkám psychické regulace činnosti v souvislosti s pracovní činností, jakož i aktuálním otázkám inženýrské psychologie.

2. symposium "Koncepce, metody a výsledky analýzy kognitivních procesů" řídili D. Kováč (ČSSR) a J. Hoffmann (NDR). Vstupními referáty symposia byl referát D. Kováče o interfunkcionalitě

kognitivních procesů a psychické regulace, a referát J.M. Zabrodina (SSSR) o problematice konkrétní metodologie a vzájemné souvislosti psychologických vstupních metod se zvláštním zřetelem k experimentu. V sympoziu byly dále předneseny referáty H.G. Geisslera (NDR) o psychofyziologických transformacích a rozhodovacích procesech jakožto kognitivních operacích, dále P. Petzolda (NDR) o rozhodovacích procesech při percepční klasifikaci, F. Kluxe (NDR) o analogickém úsudku, J. Hoffmanna (NDR) o sémantických relacích a struktuře paměti. J.D. Chomskaja (SSSR) referovala o základních problémech neuropsychologie, R. Sinz, E. Rebentisch a F. Klux o psychofyziologické objektivaci paměťové reprezentace.

V druhé polovině sympozia přednesl O.K. Tichomirov (SSSR) referát o výzkumu vytváření cílů, H. Sydow (NDR) o utváření a působení vnitřních reprezentací v procesu řešení problému, M. Marton (MLR) referoval o úloze intermodálních procesů ve vývoji názorné a nenázorně symbolické reprezentace. Dále byly do sympozia zařazeny referáty H.J. Landera (NDR) o strukturálně genetické analýze jako prostředku odkrývání pojmových struktur v lidské paměti, a společný referát V.M. Veličkovského (SSSR) a K.D. Schmidta (NDR) o vizuálním paměťovém znovupoznávání a o otázce, zda jde o ultrakrátkodobou nebo dlouhodobou paměť.

3. symposium "Zákonitosti a podmínky psychické ontogeneze" bylo řízeno G. Jolovem (BLR) a K. Otto (NDR). Byly sem zařazeny referáty G. Jolova (BLR) o sociální zkušenosti a formování

osobnosti, dále M. Przetacznikowé (PLR) o podmínkách a determinantách psychického vývoje (pokus o klasifikaci vývojových faktorů). Dále sem patřily referáty A.V. Zaporožce (SSSR) o úloze biologického a sociálního v ontogenezi lidské psychiky, K. Otto (NDR) o ontogenetickém významu a uvědomování věkových norem u dětí a mládeže, G. Pinedové (Kuba) o některých otázkách časové perspektivy v motivační sféře u dětí a mládeže, M. Susulowské (PLR) o stáří v očích dětí a mládeže, M. Tyszkové (PLR) o vývoji životních perspektiv mládeže a jeho determinaci, J. Kürtiové (MLR) o tendencích duchovního vývoje dítěte.

V druhé polovině symposia odezněly referáty J. Salomona (MLR) o vývoji polodivergentního a divergentního názorného myšlení od 6 do 14 let, H.D. Schmidta (NDR) o vývojově psychologické charakteristice informační reprezentace v dětství, R.F. Gonzalese (Kuba) o psychologických zvláštностech neadekvátního sebehodnocení a V. Ojalo (Kuba) o přístupu k výzkumu postojů a hodnot.

4. symposium "Kognitivní a motivační vývoj osobnosti v učební činnosti" bylo řízeno N.A. Menčinskou (SSSR) a J. Lompscherem (NDR). První část referátů se zaměřovala na pojetí činnosti v širším kontextu utváření osobnosti v socialistické škole. Tímto směrem byl orientován zejména úvodní referát N.A. Menčinské, kriticky analyzující adaptacionalistické teorie behaviorismu (Thorndike, Skinner) a jim protikladné koncepce, akcentující

tvořivost žáka v učební činnosti (zejména Bruner). Rozporuplná a jednostranná hlediska těchto pozic překonává sovětská pedagogicko-psychologická tradice, syntetizující aspekty kognitivní, motivační apod. Z. Helus zdůraznil ve svém referátu strategii výchovně vzdělávacího působení, přispívající k posílení úlohy žáka jakožto subjektu. V souvislosti s tím byly řešeny aktuální otázky pedagogicko-psychologické diagnostiky a programů vytváření kompetence žáků ve vyučování.

D. Jordanov (BLR) analyzoval problematiku rozvoje osobnosti neprospívajících žáků. Podal klasifikaci příčin selhávání a nastínil možnost určitých korektivních výchovně vzdělávacích programů. Referát Z. Pietraszinského (PLR) informoval o výzkumném projektu, objasňujícím činitele plánovitého seberozvoje člověka, možnosti jeho sebeutváření autoregulace. Vystoupení R.F. Gonzalese (Kuba) informovalo o výzkumu, zabývajícím se vztahy mezi vyhraněností ideálu a sebehodnocením na straně jedné a školním úspěchem a perspektivou povolání na straně druhé. Referát U. Ihlefelda (NDR) byl zaměřen na výzkumné prokázání hypotézy, že proces široce založeného začleňování žáků do společensko-politických aktivit, kolektivních činností apod. má generalizovaný aktivní účinek, projevující se ve zvýšení výkonu i ve specializovaném vyučování.

Druhá skupina referátů byla zaměřena úžeji na učební činnost a kognitivní procesy vůbec. U řady referátů šlo o akcentování vztahu mezi abstraktním a konkrétním v tradici školy Davydova

a Elkonina. V tomto smyslu předložili projekty k pojetí vyučování a učení v jednotlivých předmětech J. Lompscher (NDR), Hon Doc Thai (VDR) a G. Martinezová (Kuba). V návaznosti na referát J. Lompschera zvýraznil G. Pippig (NDR) problematiku sémantických relací v poznávacím systému a analyzoval vztahy těchto relací k vytváření kognitivních struktur v závislosti na charakteristikách vyučování. E.A. Faraponová (SSSR) se zaměřila na problematiku učební činnosti v rámci polytechnické přípravy žáků. Vysokého ocenění se dostalo referátu G. Clausse (NDR), který se týkal kognitivních stylů učení a jejich vlivu na výkon žáka. Referát H. Klemma (NDR) řešil problematiku tzv. cílově orientované diagnostické strategie jako významného nástroje zvyšování efektivity výchovně vzdělávacího procesu. Referát druhého zástupce Vietnamu se zabýval specifickými zvláštnostmi postavení a úkolů pedagogické psychologie při přípravě učitelů ve Vietnamu.

Ke každému referátu byla bohatá diskuse. Sympozium potvrdilo význam pedagogické psychologie pro optimalizaci výchovně vzdělávací práce v socialistické škole a naznačilo určité klíčové problémové okruhy, na které by se měla nadále soustředit mezinárodní spolupráce.

5. symposium "Sociálně psychologické základy rozvoje osobnosti a kolektivu" bylo řízeno F. Patakim (MLR) a G. Vorwergovou (NDR). Vstupními referáty byly referát J.S. Kuzmina (SSSR) o aktuálních problémech sociální psychologie a F. Genova (BLR) o aktuálních

problémech psychologie řídicí činnosti v Bulharské lidové republice. Oba referáty podaly souborný přehled o problematice. V referátu "Interpersonální percepce ve vztahu vedoucího a kolektivu" G. Vorwergová (NDR) shrnula výsledky konkrétního experimentu. Obdobně byl zaměřen referát K. Löschnerové (NDR) o specifické charakteristice člověka v závislosti na zvláštnostech předkládaní objektu charakteristiky. A.A. Bodaljev (SSSR) podal ve svém referátě přehledný obraz výzkumu komunikace (obščenijsje) u leningradských psychologů. V další části symposia referoval F. Pataki (MLR) o etapovém utváření skupin na základě výzkumu s pomocí longitudinální metodiky. J. Janoušek (ČSSR) ve svém referátě "Psychologické problémy společné činnosti v kolektivu" analyzoval teoretické a metodologické stránky této problematiky, shrnul výsledky některých výzkumů a provedl srovnání se stratometrickou koncepcí A.V. Petrovského. P. Schulze (NDR) se zabýval metodologickými a metodickými problémy hodnotících dimenzí v malých skupinách, a L. Duro (MLR) referoval o výzkumech meziosobních vztahů v kolektivu školní třídy.

6. symposium "Struktura a dynamika osobnosti" bylo řízeno M. Vorwergem (NDR) a K. Obuchowským (PLR). Úvodní referáty byly zaměřeny jednak na socialistický způsob života a psychologii člověka - J.V. Šoročovová (SSSR), jednak na kategorie struktury a základní principy dynamiky osobnosti - K. Obuchowski (PLR). K. Jarová (MLR) referovala o poziční determinaci

a kategoriální zprostředkovanosti vývoje osobnostní struktury, J.Reykowski (FLR) o osobnosti a sociálních vztazích člověka. A.S.Prangišvili (SSSR) se zabýval psychologickou individuálností a ustanovkou. T.Pardel (ČSSR) podal zajímavý referát o biodromální motivaci jako regulaci chování stimulací, ve kterém ukázal vazbu plánovaného projektu na Mjasiščevovu koncepci. J.Strelau (FLR) referoval o vzájemném vztahu a vzájemné závislosti temperamentu a osobnosti, B.M.Pyrvanov (ELR) o problému psychické stability a K.G.Gurbalov (ELR) o úrovni intelektu a psychické stabilitě.

V druhé části symposia byly předneseny referáty M.Vorwerga (NDR) o psychologických základech modifikace chování ve vývoji osobnosti, H.Schrödera (NDR) o cílech modifikace chování. J.Schmidta (NDR) o tréninku myšlenkové pružnosti u kádrových rezerv a řídicích kádrů v socialistickém průmyslu, H.Schwarze (NDR) o strategiích zpracování informace při sociální zpětné informaci a vývoji osobnosti. Dále referovali T.Alberg (NDR) o vývoji tréninkového programu k zefektivnění jednání, W.Kessel (NDR) o teoretických problémech a empirických výsledcích sociálně psychologického tréninku s učiteli k rozvinutí proměnných "porozumění žákovi". M.Kodým (ČSSR) přednesl referát o využití teorie aktivního sociálního učení v psychologické přípravě socialistických učitelů a o hlavních směrech rozvoje jejich osobnosti. S.Žeková (ELR) se zabývala profesionalizací osobnosti učitele. K uvedeným referátům byla bohatá diskuse.

7. symposium "Psychická ochrana zdraví - diagnostika, terapie, prevence" bylo řízeno H.R. Böttcherem (NDR) a E. Moussong-Kováčovou (MLR). V sympoziu odeznělo 7 referátů. P. Popper (MLR) hovořil o vlivu subjektivních faktorů na metodologické myšlení prakticky činného psychologa při vyšetřování osobnostně nevyrovnaných uchazečů o studium. Další referát měl H.R. Böttcher (NDR) o vztazích sociální a klinické psychologie. E. Kasielková přednesla zajímavý referát o vztazích psychodiagnostiky a psychoterapie, kde shrnula rovněž výsledky výzkumu efektů psychoterapie u neurotiků. E. Moussong-Kováčová ilustrovala kauzistický přístup na zakázkách projekční kresby a na dalších projekčních metodách. O. Kondáš (ČSSR) se zabýval problematikou prevence a kromě teoretických otázek doložil referát ilustracemi z dvou výzkumů u mládeže, týkajících se řečové regulace chování a trémy. E. Kurt (NDR) referoval o výzkumu tréninku motorických dovedností u debilních dětí předškolního věku. Dále informoval o longitudinálním výzkumu mentální retardace H. Röslera (NDR), který se nemohl pro nemoc zúčastnit.

Ke všem referátům byla živá diskuse, pět účastníků vystupovalo k referátu O. Kondáše. Na závěr byl podán návrh na společný časopis socialistických zemí pro klinickou psychologii. Diskuse se účastnila rovněž J.D. Chomskaja (SSSR).

V návaznosti na toto symposium se konalo 15.3. večerní setkání klinických psychologů z ČSSR, PLR, SSSR, MLR, NDR, které svolala J.D. Chomskaja (SSSR). Diskutovalo se ke třem otázkám: současný stav výzkumu a možnost spolupráce, výuka v oblasti klinické psychologie a klinicko-psychologická praxe.

8. symposium "Problémy historickopsychologického výzkumu a kritika soudobých proudů buržoasní psychologie" bylo řízeno G. Eckardem (NDR), L.I. Ancyferova se pro nemoc nemohla zúčastnit. Do symposia byly zařazeny referáty G. Eckardta (NDR) "Metodologicko-metodické problémy historicko-psychologického výzkumu", L.I. Ancyferové (SSSR) "Historicko-metodologické principy analýzy psychologických koncepcí osobnosti", W. Szewczuka (PLR) "Ideologické aspekty sporů v psychologii schopností", M. Feblez (Kuba) o motivačních teoriích v buržoasní a sovětské psychologii, H. Kühna (NDR) o aktuálním významu a historickém vývoji krize v buržoasní psychologii osobnosti, H. Trommera (NDR) o kritice ideově teoretických pozic a funkcí psychologie práce v NSR. Kromě toho byly zastoupeny referáty o wundtovské tradici - referát W. Meischnera (NDR) o hlavních etapách životního díla W. Wundta a referát A. Metge (NDR) o metodologii raných prací z Institutu pro experimentální psychologii v Lipsku.

Kromě pléna a osmi symposií se v rámci konference konalo zasedání vojenských psychologů socialistických zemí, kteří se zároveň účastnili i ostatního jednání konference. Za ČSSR byli přítomni plk. J. Hromádka a pplk. K. Pavlica.

Československá delegace se aktivně účastnila jednání v plénu i ve většině symposií a její příspěvky byly hodnoceny velmi kladně. Vedoucí delegace čl. kor. J. Linhart, DrSc se kromě toho zúčastnil několika jednání vedoucích delegací, kde byly přijaty důležité návrhy.

O konferenci se dvakrát referovalo v Neues Deutschlandu, a to 14.3. a 18.3. Na závěr byla na ministerstvu vysokých a odborných škol NDR uspořádána tisková konference, kde předseda konference dr. Adolf Kossakowski ocenil, že 100 referátů v plénu a na sympoziích ukázalo efektivnost psychologie při dalším rozvoji socialistické společnosti. Vedoucí delegace SSSR B.F. Lomov zdůraznil, že psychologie je nezbytným úsekem základního výzkumu pro vzdělávání, průmysl i zdravotnictví. Týdenní jednání přispělo k vzájemné informovanosti a prohloubení spolupráce psychologů socialistických zemí a otevřelo možnosti pro multilaterální kooperaci v psychologickém výzkumu. Mnoho pozornosti se věnovalo tomu, jak může psychologie přispět k formování všestranně rozvinuté osobnosti v učení a práci.

V sobotu 18.3. se konalo závěrečné zasedání, jehož se zúčastnili vedoucí a zástupci delegací jednotlivých zemí (za ČSSR čl. kor. J. Linhart a doc. M. Kodým). Závěrečné zasedání řídil prof. Kossakovski. V úvodu uvedl, že v pátek 17.3. na poradě vedoucích delegací u ministra odborných a vysokých škol v Berlíně bylo provedeno předběžné hodnocení konference, které bude zahrnuto do závěrečného protokolu. Protokol bude mít tři části (1.Cíle a obsah jednání, účastníci; 2.Hodnocení konference; 3. další organizace spolupráce) a jeho návrh bude poslán zúčastněným zemím k doplňkům.

V další části zasedání provedl prof. Lompscher hodnocení práce v sympoziích. Také toto hodnocení bude součástí závěrečného protokolu.

V diskusi bylo zdůrazněno, že zaměření konference bylo dosti široké, že průběh konference prokázal stoupající roli psychologie v social. společnosti a že výsledky konference nepochybně ovlivní další rozvoj psychologie v jednotlivých social. zemích. Psychologové social. zemí musí učinit vše pro úspěch světového kongresu psychologie v roce 1980, který se bude konat v Lipsku (NDR). Jemu bude předcházet jubilejní symposium v r. 1979 v Lipsku za účasti psychologů z celého světa.

Dále bylo hovořeno o dalších úkolech při zajišťování jak průběžné bilaterální a multilaterální spolupráce psychologů soc. zemí, tak některých centrálních společných akcích (porad, konferencí a pod.). Bylo navrženo, aby každých 5 let se realizovala pracovní porada psychologů soc. zemí na určité téma z hlediska různých psycholog. oborů a aby se organizovala sympozia na speciální tematiku, jichž by se zúčastnili specialisté všech socialist. zemí.

Profesor Reykowski (PLR) podal informaci o poradě představitelů psychol. institucí v social. zemích, která se bude konat v říjnu 1979 ve Varšavě. Tématické zaměření "Psychol. výzkum vztahu člověka k social. společnosti" bude specifikováno dle jednotlivých psychologických oborů.

Materiály konference vydají pořadatelé do konce r. 1978. K tomu je zapotřebí předat rozšířené téze v rozsahu 6 sloupců (hlavní referát), resp. 4 sloupce (referát v sympoziích) prof. Lompscherovi do konce června 1978.

prof. J. Linhart,
vedoucí čsl. delegace